

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI
PROKURATOR GENERALNY

Do druku nr 2530

Warszawa, dnia 14. 06. 2026 r.

1001-1.0280.65.2026

dot. SPS-III.020.60.8.2026

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-III.020.60.58.2026

Data wpływu 29. 06. 2026

RPW/22076/2026 – 1P

EZD RP KS
(GMS – ZS)
Data rejestracji: 2026-06-26
Data wpływu: 2026-06-26

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Odpowiadając na korespondencję datowaną: 10 i 25 marca 2026 r., 30 kwietnia 2026 r. oraz 13 maja 2026 r., nr SPS-III.020.60.8.2026, dotyczącą poselskiego projektu ustawy *o kryptoaktywach*, (nr druku 2530), dalej „Projekt”, uprzejmie przedstawiam następującą opinię.

Przedłożony Projekt zasadniczo odwołuje się do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 40, ze zm.) i zawiera liczne odniesienia do tych regulacji oraz ich powielenie.

Równocześnie szereg proponowanych przepisów budzi poważne zastrzeżenia.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że artykułem 9 Projektu wprowadzono nieznaną w polskim systemie prawnym instytucję wydawania przez sąd powszechny nakazu w celu wykonania uprawnień nadzorczych przez organ administracji.

W rezultacie ograniczono uprawnienia nadzorcze KNF poprzez konieczność wystąpienia do sądu okręgowego w celu wydania nakazów: zamieszczenia ostrzeżenia lub komunikatu dla użytkowników interfejsu, usunięcia lub wyłączenia interfejsu, ograniczenia dostępu do interfejsu oraz usunięcia wskazanych treści.

Nadto, konstrukcja zawarta w projektowanym art. 10 ust. 1 prowadzi do interpretacji, że KNF jest uprawniona do zastosowania środków tymczasowych „w wypadkach niecierpiących zwłoki”, ale dopiero wtedy, gdy poważna szkoda dla

interesów użytkowników, inwestorów lub stabilności rynku kryptoaktywów będzie miała jednocześnie charakter „bezpośredni”. Wymóg zapobieżenia „poważnej” i jednocześnie „bezpośredniej” szkodzi może prowadzić do sytuacji, w której środki tymczasowe nie będą mogły zostać zastosowane w momencie, gdy ich użycie byłoby najbardziej efektywne. Niezależnie od nieprawidłowości w redakcji tego przepisu, stwierdzić należy, iż jest on zbędny wobec dodania art. 4 ust. 2, który przewiduje stosowanie przez KNF środków przewidzianych w art. 94 MiCA.

Jako niespójne ocenić należy użycie w Projekcie skrótu EBA (European Banking Authority), stosowanego w aktach Unii Europejskiej, podczas gdy w ich oficjalnych polskich wersjach językowych używany jest skrót EUNB (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego).

Za nietrafne należy uznać odesłanie w zakresie tajemnicy zawodowej (art. 5) do przepisów ustawy *Prawo bankowe* oraz ustawy *o nadzorze nad rynkiem finansowym*, zamiast zamieszczenia dedykowanych przepisów w projektowanej ustawie.

Odnosząc się do przepisów karnych, stwierdzić należy, że Projekt w art. 21 penalizuje jedynie wykonywanie działalności w zakresie kryptoaktywów bez zezwolenia. Niesłusznie odstąpiono od penalizacji dokonania oferty publicznej bez sporządzenia wymaganego zgłoszenia, udostępniania materiałów marketingowych, dotyczących oferty publicznej, a także penalizacji w zakresie naruszenia obowiązków w sferze dokumentów informacyjnych, czy ujawnienia tajemnicy zawodowej.

Projekt nie przewiduje instytucji takiej jak rejestr domen internetowych naruszających przepisy MiCA, które byłyby blokowane przez dostawców internetu (vide rozwiązania dotyczące nielegalnego hazardu). Poza sankcją karną pozostało również nieprzechowywanie dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności w zakresie kryptoaktywów, utrudnianie lub udaremnianie kontroli, czy też posługiwanie się nazwą wprowadzającą w błąd, że dany podmiot posiada prawo do świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów.

Jednocześnie przepis art. 21 Projektu penalizuje jedynie zachowanie polegające na wykonywaniu działalności w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego zezwolenia podjęte wyłącznie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Tego rodzaju „zawężenie” strony podmiotowej w przypadku przestępstwa, które w praktyce może być popełnione jedynie z winy umyślnej, może okazać się niewystarczające dla zabezpieczenia dobra rynku kryptowalut, podobnie jak przewidziana tym przepisem sankcja karna, to jest zagrożenie karą grzywny, ograniczenia wolności oraz pozbawienia wolności do lat 2.

Wydaje się, że skuteczniejszym narzędziem byłoby określenie sankcji za ten czyn na poziomie odpowiadającym, przykładowo, zagrożeniu za popełnienie przestępstwa z art. 178 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. *o obrocie instrumentami finansowymi*, który za prowadzenie działalności w zakresie obrotu instrumentami finansowymi bez wymaganego zezwolenia lub upoważnienia zawartego w odrębnych przepisach albo bez innego uprawnienia, przewiduje karę grzywny do 5.000.000 zł albo karę pozbawienia wolności do lat 5, albo obie te kary łącznie. Przestępstwo wskazane w tym artykule może być popełnione zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak też ewentualnym.

Z kolei art. 171 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Prawo bankowe* za prowadzenie bez zezwolenia działalności polegającej na gromadzeniu środków pieniężnych innych osób fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej w celu udzielania kredytów, pożyczek pieniężnych lub obciążania ryzykiem tych środków w inny sposób przewiduje karę grzywny do 20.000.000 złotych i karę pozbawienia wolności do lat 5. W tym przypadku przestępstwo może zostać popełnione wyłącznie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym.

Wskazane przykładowo przepisy karne, odnoszące się do różnych rodzajów działalności związanej z szeroko rozumianą sferą finansów, rynku kapitałowego i bankowości, przewidują zagrożenie karą pozbawienia wolności na tym samym poziomie górnej granicy do 5 lat, przy czym poprzez ustanowienie maksymalnej kwoty grzywny i możliwość stosowania obydwu tych kar łącznie, zapewniają dostosowanie sankcji w zależności od stanu faktycznego i okoliczności danej sprawy.

Wprowadzenie podobnych uregulowań w ustawie o kryptoaktywach byłoby uzasadnione aksjologicznie i spójne systemowo.

Nadto wskazać należy na niekompletność regulacji przewidzianej w art. 27 Projektu, uchylającej art. 129m ustawy z dnia 1 marca 2018 r. *o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu*, gdyż do ustanowionego tym przepisem wymogu uzyskania wpisu do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, odnoszą się także następne artykuły ww. ustawy, w szczególności art. 129 p – 129 x, które pozostałyby w mocy.

Z powyższych względów przedłożony projekt ustawy należy cenić negatywnie.

z upoważnienia
Prokuratora Generalnego
Dariusz Korneluk
Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego